

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Savacenco Zinaida,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Savacenco Zinaida, prin intermediul avocatului Ghedrovici Nicolae către Primăria Grățiești, intervenient accesoriu Frunză Vasile, cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, obligarea Primăriei Grățiești să elibereze un nou titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren în care să fie indicată suprafața reală a terenului, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care au fost admise cererile de apel depuse de Frunză Vasile și Primăria Grățiești, casată parțial hotărârea judecătorească Rîșcani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016 în partea admiterii acțiunii și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor. În rest, în partea respingerii cerințelor reclamantei hotărârea s-a menținut,

c o n s t a t ă :

La data de 15 ianuarie 2016, Savacenco Zinaida, prin intermediul avocatului Ghedrovici Nicolae, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către Primăria Grățiești, solicitând anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren situat în mun. Chișinău, com. XXXX, str. XXXX nr. X, cu numărul cadastral XXXX, obligarea Primăriei Grățiești să elibereze un nou titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren Zinaidei Savacenco în care să fie indicată suprafața reală a terenului în cauză, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei.

În motivarea cererii reclamanta a invocat că, deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil situat în mun. Chișinău, com. XXXX, satul XXXX, str. XXXX nr. XX, cu numărul cadastral: XXXX. De către Consiliul sătesc Grățiești au fost aprobate executarea lucrărilor de înregistrare masivă a terenurilor situate în intravilanul localității. Astfel, în urma executării lucrărilor, au fost stabilite suprafețele de teren ce le revin fiecărui locuitor în parte și, ca rezultat, reclamantei Savacenco Zinaida i-a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care a fost întocmit eronat și nu corespunde situației de fapt, ori, conform titlului, terenul cu numărul cadastral XXXX are suprafața de doar 0,0701 ha și nu include suprafața pe care se află o fântână care a fost construită de proprietarii lotului, ceea ce nu corespunde adevărului. Lotul pe care se află fântâna, de fapt, este deținut de către Savacenco Zinaida cu titlul de proprietate privată și este parte

componentă a imobilului situat pe str. XXXX nr. XX, satul XXXX.

Reclamanta Savacenco Zinaida a susținut că, actul care atestă dreptul de proprietate al acesteia asupra fântâniei este planul cadastral întocmit la 08 august 1990, în care este indicat că lotul de pământ pe care este amplasată fântâna face parte din proprietatea privată. De asemenea, planul lotului de pe str. XXXX nr. XX, întocmit la data de 06 martie 1998, certificat prin ștampila Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, precum și Caracteristica Clădirilor și Construcțiilor din 25 mai 1998, certificat cu aceeași ștampilă, atestă apartenența lotului pe care este amplasată fântâna la lotul care face parte din proprietatea privată a reclamantei Savacenco Zinaida.

Reclamanta a mai afirmat că, există și declarațiile, întocmite în formă scrisă, a cetățenilor Hîncu Petru, Gaburea Angela, Cazacu Ion, Crăciun Alexei, care locuiesc în satul XXXX și care susțin faptul că fântâna care face obiectul litigiului este proprietatea privată a Zinaidei Savacenco. Astfel, a considerat reclamanta cert faptul, că titlul de autentificare a dreptului reclamantei asupra terenului situat în mun. Chișinău, com. XXXX, satul XXXX, str. XXXX nr. XX din data de 21 septembrie 2001 nu corespunde situației de facto și necesită a fi anulat.

La data de 10 noiembrie 2015, reclamanta s-a adresat către Primăria Grătiești cu o cerere prealabilă privitor la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren susmenționat, precum și eliberarea unui nou titlu care să corespundă realității, însă cererea respectivă a fost respinsă prin scrisoarea de răspuns din 22 decembrie 2015 cu nr. 1357.

În opinia reclamantei, prin faptul că i s-a întocmit ilegal titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, dânsa a suferit moral, având temeri că poate să fie deposedată oricând de proprietatea sa. Prin urmare, comportamentul Primăriei Grătiești a generat reclamantei lipsă de încredere în securitatea raporturilor juridice și în autoritățile statului.

Prin încheierea protocolară a instanței de fond din 30 iunie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Frunză Vasile.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Savacenco Zinaida a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXX situat în mun. Chișinău, com. XXXX, str. XXXX nr. XX eliberat deținătorului de teren Savacenco Zinaida, obligată Primăria Grătiești să elibereze un nou titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren Zinaidei Savacenco conform legislației în vigoare. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 29 iunie 2017, au fost admise cererile de apel depuse de Frunză Vasile și Primăria Grătiești, casată parțial hotărârea judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016 în partea admiterii acțiunii și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor. În rest, în partea respingerii cerințelor reclamantei hotărârea s-a menținut.

Pentru a ajunge la soluția în cauză, instanța de apel a reținut faptul că reclamanta la înaintarea acțiunii nejustificat a omis termenul de prescripție extinctivă și nici nu a solicitat repunerea în termen, ca urmare acțiunea acesteia fiind tardivă.

La data de 11 august 2017, Savacenco Zinaida a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, solicitând casarea acestei cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului declarat, Savacenco Zinaida a reiterat motivele de

fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La data de 23 octombrie 2017, Frunză Vasile a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

La data de 09 noiembrie 2017, Primăria Grătiești a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referințele, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Savacenco Zinaida, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Savacenco Zinaida, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la

o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Savacenco Zinaida.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Savacenco Zinaida.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului
Judecător

Svetlana Filincova